

[Riishøj]

altså klar nok. For dem er naturgassen en konkurrent og ikke den sikre og miljøvenlige energi, som vi andre ser den som. Det er ud fra miljømæssige, forsyningsmæssige og samfundsmæssige overvejelser, at vi i SF forsvare eksistensen af et samfundsejet olie- og naturgasselskab.

Derimod er det ikke ligegyldigt, hvordan D.O.N.G. er opbygget. Der skal naturligvis være parlamentarisk indseende og åbenhed omkring D.O.N.G.s arbejde, men D.O.N.G. skal have gode og stabile arbejdsvilkår. Med energiministerens seneste indgreb har man ikke skaffet det. Man har udskiftet en velfungerende bestyrelse, og man har ansat en formand for kun et halvt år. Det fremmer bestemt ikke kontinuitet og stabilitet.

Det er i det hele taget påfaldende, i hvilken grad de borgerlige partier bekymrer sig om D.O.N.G. og ønsker at indsnævre selskabets manøvfrihed.

Ser man på den øvrige del af energiforsyningen, den olie- og kulbaserede el- og varmforsyning, som hr. Lennart Larson omtalte for lidt siden, er der fra borgerligt hold den stik modsatte opfattelse. Elselskaberne kan hen over hovedet på forbrugerne og folketinget agitere for atomkraft og imod vedvarende energi og afsvoivling på værkerne, og de kan agitere imod en folketingsbeslutning om at standse kulimporten fra Sydafrika, uanset at også disse selskaber reelt er offentlige virksomheder. Men i den sektor har de borgerlige øjensynlig deres venner. Udbredelse af naturgas og vedvarende energi er jo en trussel mod oliebranchen og kul-lobbyisternes privilegier i dansk energipolitik. Derfor skal D.O.N.G. slagtes.

Ser vi på den forrige bestyrelses, Jens Christensen-bestyrelsens, redegørelse for D.O.N.G.s økonomi, er der da heller ikke grund til at fremmane de skræmmebilleder, som der gøres fra borgerligt hold. Redegørelsen peger på det enkle forhold, at så omfattende og så langsigtet et projekt som naturgasprojektet uundgåeligt er forbundet med usikkerhed, al den stund energipriserne er meget usikre. Den faktor, usikkerheden, ville også gælde, hvis firmaet var privatejet. Det påpeges rigtigt i redegørelsen, at et privat firma ikke ville gå i gang med så omfattende et projekt uden meget stærke indbyggede statslige garantier, sådan som vi også ser det i andre lande. Hertil kommer så, som det

rigtigt påpeges, at D.O.N.G.s økonomi er meget afhængig af de beslutninger, som træffes her i landet. Begrænser man udbredelsen af naturgas under det velklingende ord frivillighed, og sælger man naturgassen billigt for at tilgodese industriens og varmeværkernes særinteresser, og presser man penge ud af selskabet straks, når der er delaktiviteter i selskabet, f.eks. i form af olieferafgift, delaktiviteter, som giver overskud, ja, så må det jo gå galt for D.O.N.G.

Det er åbenbart sådanne kendsgerninger, energiministeren ikke har brudt sig om, og som er den reelle baggrund for at foretage udskiftningen af bestyrelsen.

Fra SFs side må vi derfor afvise, at D.O.N.G.s økonomi nødvendigvis er dårlig. D.O.N.G. er i sin opbygningsfase. Indtægterne kan af gode grunde først vise sig, efter at anlægsudgifterne er afholdt. Det vil også i allerhøjeste grad gælde for atomkraft i Danmark. Indtægternes størrelse bestemmes af, i hvilken grad vi foretrækker gassen fremfor kul, olie og atomkraft. Indtil den bestemmes af priserne på gassen, giver vi gassen væk til spotpriser, og så skader vi naturligvis koncernens økonomi. Svækker vi D.O.N.G. over for de regionale selskabers særinteresser – jfr. sagen om Naturgas Syd – svækker vi naturligvis også D.O.N.G., og nedbryder vi et samfundsejet selskabs levedygtighed på energiområdet, kommer vi i lommen på de multinationale selskaber.

SF skal derfor ikke bidrage til hysteriet omkring D.O.N.G., men tværtimod arbejde for, at miljømæssigt og forsyningsmæssigt stabile energikilder såsom gas og vedvarende energi får langt bedre vilkår. Det er på den baggrund, at vi er medforlagsstillere til og stemmer for den foreslåede dagsorden. Den er ikke udtryk for, at der reelt her i folketinget er bred enighed om energipolitikken, men vi støtter det fremsatte dagsordensforslag.

**Emmert Andersen (CD):**

Først vil jeg gerne takke for ministerens besvarelse af forespørgslen om D.O.N.G.s økonomi. Det helt væsentlige her er jo naturgassen, som vi så ofte før har debatteret. For nylig har vi fået en beretning og et regnskab fra D.O.N.G.s bestyrelse. Heri er det vist, at man anvender full-cost-princippet, et princip,